مریم ضیغمی- آن قدر انرژی مثبت دارد و با اخلاق و خوش صحبت است که یادم می رود برای بازی خوبش در نقش «وارش» با او تماس گرفته ام؛ زنی که دو پسر خود را به سختی بزرگ کرد. «نسرین بابایی» اهل خطه «صومعه سرا» در استان سرسبز گیلان و دانش آموخته رشته نقاشی است. او بازیگری را با بازی در تئاتر در استان خودش آغاز کرد و همچنان ادامه داد. از او پیش از وارش آثاری همچون خانه ای روی تپه، ناهید، گذر از رنج ها، محکومین، فراری و لیلاج را دیده ایم. او که سال ها با بخش نمایش رادیو گیلان به عنوان مجری و بازیگر همکاری داشته است اکنون به عنوان مجری با برنامه «فرهنگ گیلان» همکاری دارد. بازی باورپذیر و خوب «بابایی» در نقش «وارش» بهانه گفت و گوی ما با او شد که در ادامه می خوانید.

گفت و گو با «نسرین بابایی»

«وارش» نقشی پیچیده بود

به‌واسطه چه شناختی بازی در نقش «وارش» را پذیرفتید؟

من «احمد کاوری» را به واسطه فیلم خوبش، «نفوذی» می شناختم. او کارگردان و بازیگر خیلی خوبی است و می دانستم در استان گیلان مشغول فیلم برداری است. دستیار آقای «دارابی» با من تماس گرفت و دعوت به کار شدم. دارابی بعد از دیدن فیلم «ناهید» مرا برای نقش «وارش» انتخاب و کاوری هم اعتماد کرد و بازیگر این نقش شدم.

چقدر نزدیک بودن چهره تان به «الهام طهموری» - بازیگر نقش جوانی وارش - در انتخاب تان تاثیر داشت؟

گاهی بازیگری بر اساس چهره انتخاب می شود و بچه های گریم خیلی زحمت کشیدند. مطمئناً اگر طراحی «داریوش صالحیان» و قلم «نازنین غنی» نبود این اتفاق نمی افتاد. هر وقت جلوی آیینه گریم می نشستم و هر قلمی که کشیده می شد اشک در چشمانم جمع می شد و احساس می کردم وارد خانه و دنیای وارش می شوم.

این که در مقطع میان سالی به جای بازیگری دیگر بازی کردید و همان شیوه گویش و بیان و حتی راه رفتن را داشتید، چه سختی هایی داشت؟

وارش به شدت نقشی پیچیده بود؛ وارشی که به مرور زمان پیر می شود و من باید آن را در بیان، راه رفتن و همه ویژگی های این شخصیت لحاظ می کردم. البته این نقش با وجود سختی هایش برایم به شدت شیرین بود. وارش نقشی سخت بود و وقتی نقشی سخت را به تو پیشنهاد می دهند با نگاه نویسنده و افکار، ایدئولوژی و جهان بینی کارگردان مواجه هستی که به تو تزریق می شود. خودت هم نگاه و آرشیو ذهنی در خصوص متن داری که این نقش سخت است ولی آن نقش سخت را یک بازیگر تا یک جایی بازی کرده و قرار است بقیه آن را تو بازی کنی و این کار را سخت تر و پیچیده تر می کند چون تو هم باید جهان متن را بفهمی، هم نگاه کارگردانت را متوجه شوی و هم چیزهایی را که آن بازیگر به اشتراک گذاشته کشف و با نگاه، جهان و آرشیو ذهنی خودت آن را ادغام کنی.

اغلب بازیگران از بازی در نقش سخت لذت می برند چون وارد دنیای درونی یک شخصیت می شوند؛ نظر شما چیست؟

مطمئناً این گونه است و بازی در نقش وارش به شدت برایم جذاب و تجربه شیرینی بود. هنوز هم وارش در درونم زندگی می کند. گاهی اوقات که بعضی از دیالوگ هایش را می خواهم زمزمه کنم چشمانم پر از اشک می شود.

همکاری با احمد کاوری چگونه تجربه ای برای تان بود؟

احمد کاوری به عنوان کارگردان چون خودش هم بازیگر است هر روز با دکوپاژهای حساب شده به لوکیشن می آمد. او به شدت حرف بازیگر را می شنود و بسیار هوشمند است و شما می توانید قریحه کارگردانی را در نحوه هدایت بازیگر او ببینید. کاوری بر اساس داشته های بازیگرانش آن ها را می چیند و آن چه را که می خواهد به خورد بازیگرانش می دهد.

فکر می کنید چرا «وارش» دیده شد؟

چون هر اثری تاثیر خودش را بر مخاطب می گذارد. من هر اثر تولید شده ای را یک شخصیت می بینم که اثر انگشت خودش را دارد؛ سریال وارش هم اثر انگشت خودش را داشت و پشت اش همدلی، همراهی، همکاری و همیاری بود که در پشت صحنه وارش اتفاق افتاد. خوشحالم که اثر انگشت سریال «وارش» این قدر زیبا و خوب به دل نشسته است.

فلاش بکی به گذشته بزنیم؛ فکر کنم ورود تان به این حرفه همراه با تئاتر بود؟

همین طور است. من بازی در تئاتر را در استان گیلان شروع کردم و با دست خالی، مسافت طولانی را پیاده از خانه تا محل تمرین طی و کار و تلاش می کردم که به این جا برسم. در آخرین کار تئاترم «خون عروسک» در چهاردهمین دوره جشنواره بین‌المللی تئاتر خیابانی مریوان، جایزه بهترین بازیگر نقش اول را دریافت کردم. مطمئن هستم وارش یک تلاش جمعی است که به نتیجه رسید و هیچ کدام از ما حق نداریم وارش را به نام خودمان ثبت کنیم. از بچه های گریم و صحنه گرفته تا دستیاران و کارگردان و بقیه در شرایط بسیار سختی کار کردیم.

آرزوی تان در این حرفه چیست؟

من هم آرزوهایی دارم که برای خودم می چینم. همیشه برای ۱۰ سال آینده برنامه ریزی می کنم. امیدی دارم که برایش تلاش می کنم. امیدم این است که اگر خدا به من عمری بدهد و به ۶۰ سالگی برسم- مکث و گریه می کند و با بغض حرف می زند- وقتی موهای سفیدم را در آیینه می بینم و به پشت سرم نگاه می کنم از مسیری که آمده ام پشیمان نباشم و حال دلم خوب باشد و مفید زندگی و از لحظه هایم استفاده کنم، این تنها امید من است.

از این مسیر سختی که با دست خالی شروع کردید با لذت حرف می زنید؛ برای جوانان امروز بگویید که چگونه این مسیر سخت را طی کردید؟

برخی جوانان می خواهند از کوتاه ترین راه به هدف شان برسند در صورتی که برای رسیدن به هدف پختگی لازم است و این امر تنها در مسیر درست محقق می شود؛ مسیری که ذره ذره این اتفاق در شخصیت، وجود و روح تو شکل می گیرد و اگر ناگهان به جایی برسی و در پی خامی و کم تجربگی باشد آن را از دست می دهی. می خواهم به جوانان علاقه مند به بازیگری بگویم که تلاش هر روزه داشته باشند و صبوری کنند و مطمئن باشند که به نتیجه می رسند؛ شاید طول بکشد اما شک نکنند که به نتیجه می رسند.

با چه اثری دیده شدید؟

فیلم «ناهید» خیلی دیده شد و به جشنواره کن راه پیدا کرد و جزو بازیگران نقش اصلی بودم. همیشه دنیای بازیگری این گونه است که یک جا اتفاقی برای تو می افتد و دیده و معروف می شوی. «وارش» را هم دوست دارم.

اوقات فراغت خود را چگونه سپری می کنید؟

عاشق موسیقی به خصوص سنتور هستم. رمان خواندن را خیلی دوست دارم و شعر را هم همین طور و اگر خدا بخواهد اولین دفتر شعرم را منتشر می کنم. تاکید داشتم که ترجمه انگلیسی شود و هم اکنون نام «مضراب های شکسته ام را می برد» را برای کتابم در ذهنم دارم.

میز مصاحبه

برگزاری نخستین هفته فیلم و عکس استان

ضیغمی- نخستین هفته فیلم و عکس خراسان شمالی با نمایش فیلم تحسین شده «در جستجوی فریده» ساخته کوروش عطایی و آزاده موسوی و با حضور عطایی، کارگردان موفق بجنوردی این فیلم در سینما عمیق بجنورد برگزار شد. مدیر داخلی مجموعه فرهنگی و هنری عمیق و مدیر اکران و برگزاری نمایشگاه عکس هدف از برگزاری این هفته را فرصتی برای دیده شدن آثار هنری هنرمندان فعال در عرصه فیلم و عکس خراسان شمالی و دورهمی برای گپ و گفت، نقد، بررسی و تحلیل آثار هنری هنرمندان در سال گذشته اعلام کرد.«مهران رحمانی» اضافه کرد: این برنامه فرهنگی و هنری به همت انجمن سینمای جوان خراسان شمالی و به مدد حمایت ها و همکاری های معاونت هنری و امور سینمایی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی و موسسه فرهنگی و هنری فرایند به مدت یک هفته در سینما عمیق برگزار و در آن فیلم های کوتاه، نیمه بلند و بلند داستانی، مستند و انیمیشن تولید شده توسط کارگردانان و هنرمندان برگزیده خراسان شمالی، اکران شد.

همگام با سیمرغ سی و هشتم

پدران

«سالم صلواتی» که پیش از این در حوزه کارگردانی فیلم‌های کوتاه فعالیت داشت فیلم «پدران» را به عنوان نخستین ساخته سینمایی خود به تهیه کنندگی «شهرام مسلخی» ساخت. علیرضا ثانی‌فر، هدایت هاشمی، گلاره عباسی، مهشید ناصری، کیوان پرمر، مهدخت مولایی، نوید لایقی، سارینا ترقی، یوسف یزدانی، مرتضی خانجانی، شیدا مودب، سعید پورشعبانی و سعید باغبان در این فیلم ایفای نقش کرده‌اند. در خلاصه داستان فیلم «پدران» آمده است: «رویارویی ۲ نسل می‌تواند حادثه بیافریند؛ در پدران حادثه‌ای ۲ نسل را رو در روی یکدیگر قرار می‌دهد.» ایده اولیه این فیلم سینمایی متعلق به محمدرضا گوهری از فیلم نامه‌نویسان سینمای ایران و داستان آن در فضایی شهری روایت شده است.

چهره ماه

محمدرضا فروتن

این ستاره سینما که با سریال «مانکن» مهمان خانه هاست لیسانس روان شناسی بالینی دارد. «محمدرضا فروتن» ۷ دی امسال ۵۱ ساله شد. بازی او در یکی از قسمت های سریال «سرنخ» به قدری تأثیرگذار بود که بعد از پخش از تلویزیون، به او پیشنهاد داده شد در فیلم «مرسدس» مسعود کیمیایی بازی کند. فروتن به جز این فیلم با بازی در فیلم های اعتراض، قرمز، دو زن، متولد ماه مهر، زیر پوست شهر و شب یلدا به یک بازیگر مطرح در سینمای ایران تبدیل شد. او در فیلم های کنعان، محاکمه در خیابان، پستچی سه بار در نمی زند و دعوت نیز نقش آفرینی کرد.

کافه سینما

در این شماره، اخبار و نقل قول های مهم سینما و تلویزیون در هفته گذشته را در اختیارتان قرار می دهیم.

*برنامه «اعجوبه‌ها» با اجرای مهران غفوریان پس از دو هفته غیبت به آنتن شبکه ۳ برمی‌گردد.

*«کیت بلانشت» بازیگر برنده اسکار، رئیس داوران جشنواره ونیز شد.

*«ابراهیم داروغه‌زاده» دبیر سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر گفت: امسال جشن افتتاحیه این جشنواره برگزار نمی‌شود و به جای آن، سینماگران ایرانی در راستای مسئولیت اجتماعی خود، در کمک‌رسانی به سیل‌زدگان سیستان و بلوچستان مشارکت خواهند کرد.

*فیلم جدید از مجموعه «جنگ ستارگان» فروشش را در بازار جهانی به مرز یک میلیارد دلار رساند و وارد باشگاه میلیاردی‌ها شد.